

Teza

Przy karze upomnienia na piśmie możliwe jest również orzeczenie umorzenia postępowania ze względu na przedawnienie karalności lub ustanie stosunku pracy obwinionego.

Naruszenie obowiązku

przestrzegania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

nie zostały wskazane w orzeczeniu

DSC-3602.37.2019.KC

Warszawa, dnia 13 listopada 2019 r.

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego: Cezary Zaremba

Członkowie: Rafał Haczekiewicz

Maciej Tomczak

Piotr Orzech

Piotr Kobiela

Protokolant:

Krystyna Czechowska

przy udziale

M. K-K – Zastępcy Dyrektora w Departamencie (...) w urzędzie - Obwinionej,

S. P. - Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu

po rozpoznaniu w dniu 11 listopada 2019 r. sprawy M. K-K. – Zastępcy Dyrektora w Departamencie (...) w urzędzie obwinionej o naruszenie obowiązku członka korpusu służby cywilnej wynikającego z art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1559, z późn. zm.) polegające na niedopełnieniu obowiązku złożenia, w wymaganym terminie, rocznego oświadczenia o stanie majątkowym za rok 2017

na skutek odwołania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej urzędu z dnia 4 czerwca 2018 r. (BDG.6133.2.2019/16) umarzającego postępowanie

na podstawie art. 113 ust. 2 oraz art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej oraz § 36 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60, poz. 493)

postanawia

utrzymać w mocy orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej I instancji

Cezary Zaremba

Rafał Haczekiewicz

Maciej Tomczak

Piotr Orzech

Piotr Kobiela

UZASADNIENIE

27 marca 2018 r. Obwiniona złożyła dokument mający stanowić oświadczenie majątkowe za 2017 r., który został przyjęty przez osobę upoważnioną do jego przyjęcia na podstawie upoważnienia imiennego wydanego przez Dyrektora Generalnego urzędu (...).

7 września 2018 r. A. P., pracownik Referatu (...) w Inspektoracie (...), wysłał do Obwinionej wiadomość e-mailową, w której poinformował, że w toku przeprowadzanej analizy oświadczeń majątkowych stwierdzono, iż dokument przez nią złożony jest w rzeczywistości kopią oświadczenia majątkowego za 2017 r.

W związku z tym Obwiniona została poproszona o dostarczenie do Inspektoratu oryginału wspomnianego dokumentu lub alternatywnie - o złożenie czytelnego podpisu na każdej ze stron wspomnianej kopii w Inspektoracie w pokoju 351. W odpowiedzi Obwiniona poinformowała w dniu 21 września 2018 r., że zgłosi się we wtorek tj. dnia 25 września 2018r. Obwiniona nie pojawiła się w Inspektoracie we wskazanym powyżej terminie, w związku z czym upoważniony pracownik Inspektoratu wysłał w dniu 12 października 2018 r. ponownie do Obwinionej prośbę dotyczącą złożenia podpisu pod kopią bądź przedłożenia oryginalnego dokumentu. Obwiniona nie podjęła żadnych działań w celu uzupełnienia stwierdzonych braków formalnych. Zostały one opisane w *Raporcie z przeprowadzonej analizy oświadczeń o stanie majątkowym złożonych przez pracowników centrali i placówek zagranicznych w 2018r.*, datowanym na 7 lutego 2019 r., przygotowanym przez Biuro (...), które w tym zakresie przejęło obowiązki od Inspektoratu.

Na podstawie informacji zawartych w ww. raporcie A. P. – DG urzędu udzielił Obwinionej w dniu 22 lutego 2019 r. kary upomnienia na piśmie. Pismem z 6 marca 2019 r. Obwiniona w oparciu o art. 115 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej wniosła o umorzenie postępowania. Poinformowała, że od wielu lat terminowo i zgodnie z przepisami składa oświadczenia majątkowe. Wyjaśniła, że zaistniała sytuacja była wynikiem nieporozumienia, ponieważ najprawdopodobniej w trakcie składania dokumentu doszło do zamiany oryginału z kopią. Stwierdziła, że informacja o zaistniałej sytuacji została przekazana jej po wielu miesiącach, co uniemożliwiło jej natychmiastową reakcję. Przyznała, że sytuacja jest po części wynikiem jej niedopatrzenia.

W dniu 8 marca 2019 r. DG urzędu skierował do Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu (...) wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie dotyczącej Obwinionej. W dniu 22 marca 2019 r. RD urzędu wszczął postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia, czy popełniony został czyn stanowiący naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej poprzez niedopełnienie obowiązku złożenia rocznego oświadczenia o stanie majątkowym. W trakcie postępowania wyjaśniającego Obwiniona złożyła dowód w postaci wydruku z „Portalu Pracowniczego” mający potwierdzać, że oświadczenie majątkowe za 2017 r. zostało przez nią złożone w dniu 27 marca 2018 r. i przyjęte przez uprawnione do tego osoby w Inspektoracie, a także wyjaśniła, że sytuacja, której dotyczy postępowanie jest wyłącznie wynikiem nieporozumienia, a nie złej woli. Wskazała, że od wielu lat regularnie i zgodnie z wymogami ustawy składa oświadczenia majątkowe. W związku z przedstawionymi wyjaśnieniami Obwiniona zwróciła się o umorzenie prowadzonego wobec niej postępowania. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez RD urzędu zostało zakończone w dniu 5 kwietnia 2019 r.

W dniu 5 kwietnia 2019 r. RD urzędu złożył do Komisji Dyscyplinarnej urzędu wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec Obwinionej zarzucając jej naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej w związku z art. 10 oraz art. 13 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne polegające na niedopełnieniu obowiązku złożenia rocznego oświadczenia o stanie majątkowym za 2017 r., w wyniku czego DG urzędu w dniu 22 lutego 2019 r. udzielił Obwinionej kary upomnienia. RD urzędu wniósł o utrzymanie nałożonej kary.

W dniu 26 kwietnia 2019 r. Komisja Dyscyplinarna urzędu zwróciła się do RD urzędu o uzupełnienie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, który to wniosek został uzupełniony w dniu 13 maja 2019 r.

W trakcie rozprawy w dniu 4 czerwca 2019 r. RD urzędu podtrzymał postawiony zarzut. Stwierdził także, iż jego zdaniem DG urzędu powziął wiadomość o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej w dniu 7 lutego 2019 r., na podstawie przygotowanego przez Biuro (...) *Raportu z przeprowadzonej analizy oświadczeń o stanie majątkowym złożonych przez pracowników centrali i placówek (...) w 2018 r.* RD urzędu wniósł o utrzymanie w mocy kary upomnienia na piśmie.

Obwiniona poinformowała, że na żadnym etapie postępowania nie kwestionowała faktu, do którego doszło. Wątpliwości Obwinionej wzbudził fakt, w jej opinii, krzywdzącej informacji o niezłożeniu oświadczenia, skoro złożyła dokument. Stwierdziła, że podjęła decyzję o odwołaniu się od kary upomnienia na piśmie aby wyjaśnić, jak do tej sytuacji doszło. Uznała, że oskarżenie o niezłożenie oświadczenia jest nieprawdziwe i krzywdzące. Poinformowała, że dąży do tego, aby odwołać karę upomnienia na piśmie, albo przynajmniej opisać jak doszło do tej sytuacji.

W trakcie rozprawy przesłuchanych zostało czworo świadków, pracowników urzędu: J. M., Zastępca Dyrektora Biura (...), Kierujący Biurem, A. P., Kierownik Referatu ds. (...), Biuro (...), B. K., zajmująca stanowisko ds. oświadczeń majątkowych, Biuro (...) oraz E. P., zajmującą stanowisko ds. oświadczeń majątkowych, Biuro (...). Świadkowie odpowiadając na pytania Komisji, przedstawili informacje nt. sposobu przyjmowania i dokonywania analizy oświadczeń o stanie majątkowym. W oparciu o wyjaśnienia złożone przez J. M., Komisja Dyscyplinarna urzędu powziła wiadomość o sposobie, w jaki dokumentowane są czynności analizy,

tj.

o wypełnianiu przez upoważnionych pracowników w odniesieniu do badanych dokumentów tzn. *Kart pracy z oświadczeniem o stanie majątkowym*. W konsekwencji Komisja Dyscyplinarna zwróciła się do Świadka o wydanie *Karty* założonej w trakcie analizy oświadczenia o stanie majątkowym Obwinionej. Udostępniona przez Biuro *Karta* została włączona jako dowód do akt postępowania i doręczona w trakcie rozprawy stronom postępowania.

Komisja Dyscyplinarna I instancji ustaliła, że DG urzędu działając poprzez imiennie upoważnionego pracownika Biura powziął w dniu 12 października 2018 r. wiadomość o naruszeniu obowiązku członka korpusu służby cywilnej polegające na niedopełnieniu obowiązku złożenia rocznego oświadczenia o stanie majątkowym za 2017 r. Tego dnia dokonane zostały ostateczne czynności w ramach analizy oświadczenia majątkowego Obwinionej, udokumentowane na *Karcie pracy z oświadczeniem o stanie majątkowym*.

Uzasadniając powyższe Komisja Dyscyplinarna I instancji wskazała, że zgodnie z obowiązującymi przepisami podmiotem uprawnionym i zobowiązanym do przyjmowania oświadczeń o stanie majątkowym jest dyrektor generalny urzędu.

Art. 10 ust. 4 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne stanowi, że oświadczenia majątkowe składa się dyrektorowi generalnemu urzędu, który następnie dokonuje analizy zawartych w oświadczeniu danych. Z § 1 zarządzenia nr 10 DG urzędu z dnia 3 sierpnia 2012 r. w sprawie składania, przyjmowania i dokonywania analizy oświadczeń o stanie majątkowym *zmienionego* zarządzeniem nr 6 DG urzędu z dnia 30 czerwca 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie składania, przyjmowania i dokonywania analizy oświadczeń o stanie majątkowym, wynika, że DG urzędu jest bezpośrednim odbiorcą oświadczeń o stanie majątkowym osób zatrudnionych w urzędzie.

Komisja Dyscyplinarna I Instancji uznała, że kompetencja przypisana DG urzędu przepisami rangi ustawowej nie może być z oczywistych względów wykonywana przez niego osobiście. Z racji uregulowań ustawowych jej przypisanie DG urzędu wymusza konieczność zastosowania imiennego upoważnienia, tak aby czynności dokonywane w związku z przyjmowaniem i analizowaniem oświadczeń miały charakter czynności dokonywanych przez upoważniony do tego podmiot, tj. DG urzędu. Istotą upoważnienia jest delegowanie na określoną osobę uprawnienia do dokonywania czynności w imieniu upoważniającego. Osoba posiadająca imienne upoważnienie do dokonywania określonych czynności wykonuje je w imieniu i na rzecz osoby udzielającej upoważnienia. Taki właśnie charakter mają upoważnienia, na podstawie których działają pracownicy Biura zajmujący się przyjmowaniem i analizą oświadczeń o stanie majątkowym.

Zdaniem Komisji Dyscyplinarnej I instancji działania podejmowane przez osoby imiennie upoważnione przez DG urzędu do wykonywania określonych zadań należy odróżnić od działań podejmowanych w ramach wykonywania obowiązków w komórce organizacyjnej związanych z realizacją zadań tej komórki, do których jednakże upoważnienie nie jest potrzebne. Nie mają one charakteru i skutku tożsamego z zadaniami realizowanymi na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez DG urzędu, tj. ich realizacja nie nosi znamion działania samego DG urzędu.

Z powyższych informacji Komisja Dyscyplinarna urzędu wyciągnęła konkluzję, że czterech pracowników Biura imiennie upoważnionych do przyjmowania i analizy oświadczeń majątkowych, wykonywało obowiązki w tym zakresie w imieniu i na rzecz DG urzędu.

W dalszej części uzasadnienia Komisja Dyscyplinarna I instancji odniosła się do istniejącego orzecznictwa w sprawach związanych naruszeniem obowiązku złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, w tym do orzeczenia Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej (WKDSC) z dnia 20 czerwca 2018 r. (DSC.WK.3602.15.2018.KC), a także wytycznych dotyczących obliczania wskazanego terminu zawartych w opublikowanym w internetowym Serwisie Służby Cywilnej poradniku „Sposób prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego w służbie cywilnej”. Komisja uznała, że przyjęcie wskazanych w ww. orzeczeniu i poradniku terminów jako daty początkowej, od której powinien być liczony upływ trzymiesięcznego terminu na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, byłoby zdaniem Komisji zbyt rygorystyczne i nie może być zaakceptowane jako nieuwzględniające specyficznych potrzeb urzędu wynikających z dużej liczby pracowników, a także posiadania placówek (...).

Jednocześnie Komisja Dyscyplinarna I instancji nie podzieliła poglądu wyrażonego przez RD urzędu, że jako termin powzięcia przez DG urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków pracowniczych w omawianym zakresie należało przyjąć termin 7 lutego 2019 r., tj. datę przyjęcia *Raportu z przeprowadzonej analizy oświadczeń o stanie majątkowym złożonych przez pracowników centrali i placówek (...) w 2018 r.* Zdaniem Komisji przyjęcie takiej daty byłoby równoznaczne z konkluzją, że przyjmowanie i analiza oświadczeń majątkowych w urzędzie nie są dokonywane przez kierownika urzędu, czyli DG urzędu - jak nakazują to przepisy prawa. Ponadto w opinii Komisji, należy uznać, że data przyjęcia powyżej

wskazanego raportu, którego termin sporządzenia wynika jedynie z przepisów wewnętrznych, nie może przesądzać o dacie rozpoczęcia biegu terminu na wszczęcie i prowadzenie postępowania dyscyplinarnego regulowanego przepisami powszechnie obowiązującymi.

W opinii Komisji, przesądzający o dacie liczenia tych terminów jest natomiast fakt, że informacja o niedopełnieniu obowiązków przez poszczególnych pracowników, znana jest osobom wykonującym w imieniu DG urzędu zadania w zakresie przyjmowania i analizy oświadczeń majątkowych znacznie wcześniej, niż w dacie przyjęcia raportu. Stwierdzenie niedopełnienia obowiązków przez poszczególnych pracowników dokonywane jest w stosunku do konkretnych osób w różnych terminach, zależnych od dnia, w którym miała miejsce analiza oświadczenia majątkowego. Upoważniona przez DG urzędu osoba po przeprowadzeniu analizy wpisuje do wspomnianej powyżej *Karty* ostateczną ocenę w zakresie wypełnienia przez zobowiązanego obowiązku w zakresie złożenia oświadczenia majątkowego

i dokonuje tego na rzecz i w imieniu DG urzędu. Zgodnie z przepisami ustawowymi to DG urzędu jest uprawniony do analizy tego konkretnego dokumentu. Ocena w stosunku do każdej osoby dokonywana jest indywidualnie.

W tym stanie Komisja Dyscyplinarna I instancji jako datę powzięcia przez DG urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązku członka korpusu służby cywilnej przyjęła 12 października 2018 r. Jest to data zakończenia analizy prawidłowości złożenia oświadczenia o stanie majątkowym Obwinionej, potwierdzona w *Karcie pracy z oświadczeniem o stanie majątkowym*. Z tą datą pewna była okoliczność, że Obwiniona nie złożyła prawidłowo oświadczenia majątkowego. Późniejsze odniesienie do tej konkluzji w *Raporcie* miało jedynie charakter wtórny.

Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego został natomiast skierowany do Komisji Dyscyplinarnej urzędu w dniu 5 kwietnia 2019 r., a następnie uzupełniony w dniu 13 maja 2019 r. Dlatego też, w ocenie Komisji Dyscyplinarnej I Instancji, postępowanie to zostało wszczęte po upływie terminu określonego w art. 113 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej i w oparciu o ten przepis podlega umorzeniu.

Od powyższego orzeczenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego S. O. w dniu 19 czerwca 2019 r. wniósł odwołanie wnioskując o jego zmianę i uznanie winy Obwinionej i utrzymanie nałożonej w dniu 22 lutego 2019 r. przez DG urzędu kary upomnienia na piśmie:

Uzasadniając powyższe Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu podniósł następujące zarzuty:

1. Komisja Dyscyplinarna I instancji nie mogła umorzyć postępowanie toczzonego w związku ze złożonym sprzeciwem w sprawie ukarania upomnieniem na piśmie.
2. Komisja Dyscyplinarna I instancji niezasadnie przyjęła, że w sprawie doszło do upływu trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 113 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej

W zakresie pierwszego z zarzutów w odwołaniu wskazano, że w myśl § 31 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej sprawach wszczętych na podstawie art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej *komisja dyscyplinarna urzędu albo wspólna komisja dyscyplinarna orzeka o uniewinnieniu obwinionego od zarzucanego mu czynu stanowiącego naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej*.

W zakresie drugiego z zarzutów wskazano, że DG urzędu powziął wiadomość o naruszeniu przez Obwinioną obowiązków członka korpusu służby cywilnej w dniu 7 lutego 2019 r. po zapoznaniu się z raportem Biura (...) w urzędzie i od tego momentu należy liczyć bieg trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 113 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej. Zdaniem odwołującego się okres trzymiesięczny należy liczyć od faktycznego powzięcia informacji przez DG urzędu, a nie przez osobę, która na podstawie jego upoważnienia zajmuje się przyjmowaniem, analizowaniem i weryfikacją oświadczeń o stanie majątkowym, gdyż tylko DG urzędu jest osobą właściwą do inicjowania dalszych czynności w stosunku do pracowników naruszających obowiązki członka korpusu służby cywilnej.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej po przeprowadzeniu rozprawy zważyła i ustaliła, co następuje

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej (WKDSC) rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Jako organ odwoławczy, WKDSC zobowiązana jest jednak z urzędu, w pierwszej kolejności, do kontroli formalnej orzeczenia wydanego w pierwszej instancji.

W każdym postępowaniu prawnym podstawowe znaczenie ma kwestia jego dopuszczalności. Zgodnie z art. 113 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia powzięcia przez dyrektora generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej, ani po upływie 2 lat od popełnienia tego czynu.

Kwestia ta jest jednocześnie objęta zakresem odwołania.

Istota pierwszego zarzutu sformułowanego w odwołaniu sprowadza się do przyjęcia założenia, że w sprawach wszczętych na podstawie art. 115 ust. 3 ustawy o służbie cywilnej nie dopuszczalne jest umorzenie sprawy z uwagi na jej przedawnienie i sprawa musi toczyć się dalej niezależnie od przekroczenia terminów określonych w art. 113 ust. 2 tej ustawy. Przepis § 31 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej przewiduje, że w sprawach tych można orzec utrzymanie w mocy nałożonej kary upomnienia na piśmie lub uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu. Przepis ten nie wyłącza jednak możliwości zastosowania przepisu § 25 określającego przesłanki umorzenia postępowania np. ze względu na przedawnienie karalności czy też ustanie stosunku pracy obwinionego. Przyjęcie przeciwnego poglądu prowadziłoby do sytuacji, w której przepisy rozporządzenia byłyby sprzeczne z przepisami ustawy o służbie cywilnej, a konkretnie art. 113 ust. 2 i 5. W konsekwencji prowadzone byłyby postępowania, których prowadzenie na mocy ww. przepisów jest niedopuszczalne. Co więcej doszłoby do sytuacji, w której delikty mniejszej wagi, a za takie nakłada się kary upomnienia na piśmie nie podlegały przedawnieniu, w

przeciwieństwie do innych poważniejszych deliktów, które podlegają przedawnieniu na mocy art. 113 ust. 2 i 5 i § 25 rozporządzenia.

Z uwagi na powyższe WKDSC nie może zaakceptować poglądu, że w postępowaniach wszczętych w wyniku przekazania sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu na skutek wniesienia sprzeciwu co do kary upomnienia na piśmie niedopuszczalne jest umorzenie postępowania.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego WKDSC uznała, że Komisja Dyscyplinarna I instancji prawidłowo określiła termin powzięcia wiadomości przez Dyrektora Generalnego o możliwości naruszenia przez Obwinioną obowiązków członka korpusu służby cywilnej. W wyniku przesłuchania świadków zatrudnionych w Biurze (...) zarówno spośród kierownictwa Biura jak i pracowników zajmujących się kontrolą oświadczeń majątkowych, a także analizy dokumentów tj. *karty pracy z oświadczeniem majątkowym* Komisja szczegółowo odtworzyła sposób przyjmowania i kontroli oświadczeń majątkowych, a także dokumentowania powyższych czynności w urzędzie. Ustalenia przyjęte w tym zakresie nie budzą zastrzeżeń WKDSC.

Data powzięcia przez Dyrektora Generalnego urzędu wiadomości ustalona została przez Komisję Dyscyplinarną I instancji na podstawie analizy *karty pracy z oświadczeniem majątkowym* Obwinionej będącej jednym z dowodów zgromadzonych w sprawie.

Z powyższego wynika, że w postępowaniu przed Komisją Dyscyplinarną I instancji wypełnione zostały dyspozycje § 21 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej tj. Komisja Dyscyplinarna I instancji wyczerpująco zebrała i wszechstronnie rozpatrzyła materiał dowodowy.

Zgodzić się też należy z poglądem, że datą powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej jest data powzięcia przez upoważnionego imiennie przez DG urzędu do kontroli oświadczeń majątkowych pracownika Inspektoratu wiadomości o niedopełnieniu obowiązku przez Obwinioną. Art. 10 ust 4 *ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne* stanowi, że członek korpusu służby cywilnej składa oświadczenie o stanie majątkowym dyrektorowi generalnemu, do którego obowiązków należy analiza tego oświadczenia. Zdaniem WKDSC w

sytuacji upoważnienia przez dyrektora generalnego niektórych pracowników do czynności związanych z odbiorem i analizą oświadczeń o stanie majątkowym, powinien on (dyrektor generalny) zapewnić takie mechanizmy (procedury), które w przypadku ujawnienia jakichkolwiek nieprawidłowości, umożliwią niezwłocznie skuteczne wykorzystanie przysługujących mu uprawnień w postępowaniu wyjaśniającym. Brak takich mechanizmów nie może być interpretowane na niekorzyść członka korpusu służby cywilnej.

Za zasadny należało również uznać pogląd wyrażony przez Komisję Dyscyplinarną I instancji, która nie przyjęła jako „terminu powzięcia informacji” przez DG urzędu terminu, który został przyjęty w orzeczeniu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej (WKDSC) z dnia 20 czerwca 2018 r. (DSC.WK.3602.15.2018.KC), czy też w wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 grudnia 2011 r. (sygn. akt III Apo 16/10) jak również w przytoczonym poradniku „Sposób prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego w służbie cywilnej” przykładzie ustalania daty powzięcia wiadomości. Należy jednak zwrócić uwagę, że stany faktyczne do których odnoszą się wspomniane orzeczenie i wyrok, a także przykład z Poradnika są całkowicie odmienne niż w niniejszej sprawie. Dotyczą one sytuacji, w której nie został w ogóle złożony dokument, posiadający cechy oświadczenia o stanie majątkowym. W rzeczonych sprawach sytuacje były klarowne i stwierdzenie o niezłożeniu oświadczenia majątkowego możliwe było natychmiast po upływie terminu na złożenie oświadczenia, co także - biorąc pod uwagę rozwój elektronicznych systemów zarządzania dokumentami w ostatnim czasie - może czynić rozważania wynikające z ww. wyroku z dnia 9 grudnia 2011 r. częściowo nieaktualnymi. Natomiast zupełnie odmienna sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, w której doszło do złożenia dokumentu łudząco przypominającego prawidłowe oświadczenie o stanie majątkowym.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej orzekła jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia Stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionego sądu apelacyjnego – sądu

pracy i ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Cezary Zaremba

Rafał Haczekwicz

Maciej Tomczak

Piotr Orzech

Piotr Kobiela